

23 490

Ontwerpbesluiten Unie-Verdrag

Nr. 236

BRIEF VAN DE MINISTERS VAN JUSTITIE EN VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES EN DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal

's-Gravenhage, 29 mei 2002

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede
Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 30
mei 2002.

De wens dat de ontwerp-besluiten uitdrukke-
lijke instemming behoeven kan door of
namens één van beide Kamers te kennen
worden gegeven uiterlijk op 14 juni 2002.

Gelet op artikel 3 van de Rijkswet houdende goedkeuring van het Verdrag van Amsterdam tot wijziging van het Verdrag betreffende de Europese Unie (Stb. 1998, 737) bieden wij u bijgaand aan, de geannoteerde agenda en de thans beschikbare documenten¹ voor de bijeenkomst van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken op 13 en 14 juni 2002.

U treft de meest recente teksten aan die beschikbaar zijn, met de kanttekening dat hierover nog besprekingen gaande zijn en dat die besprekingen mogelijk zullen leiden tot wijzigingen. Indien nieuwe documenten beschikbaar komen, zullen wij u die zo spoedig mogelijk doen toekomen.

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
K. G. de Vries

De Staatssecretaris van Justitie,
N. A. Kalsbeek

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

Geannoteerde agenda voor de zitting van de Raad (Justitie, Binnenlandse Zaken en Civiele Bescherming) en het Gemengd Comité op ministerieel niveau van 13 en 14 juni 2002

I JBZ-Raad

1. Goedkeuring van de voorlopige agenda

2. Goedkeuring van de lijst van A-punten

Vermoedelijk zullen de onderstaande punten als A-punten worden geagendeerd. De regering kan instemmen met deze onderwerpen.

2a. Ontwerp-besluit van de Raad inzake een Europees netwerk voor de bescherming van prominenten

document:	6460/4/02 ENFOPOL 28 REV 5	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	besluit van de Raad in de zin van artikel 34, lid 2 onder c, Unieverdrag	

Met het ontwerp-besluit wordt beoogd dat de politiediensten belast met de persoonsbeveiliging in de lidstaten hun taken beter kunnen uitvoeren door het opzetten van een netwerk van vertegenwoordigers van deze diensten. Het netwerk zal zijn gericht op ervaringsuitwisseling, ontwikkeling goede praktijken, detachering van personeel, alsmede operationele informatie-uitwisseling op basis van de nationale wetgeving van de afzonderlijke lidstaten. De instelling van een netwerk doet niet af aan de verantwoordelijkheid van de afzonderlijke lidstaten voor de persoonsbeveiliging.

In eerdere concepten heeft Nederland met name een voorbehoud gemaakt met betrekking tot de omvang van het netwerk en het in artikel 2 beschreven doel van het netwerk. Nederland ziet de interne veiligheidsdiensten van de Commissie en van het Secretariaat-Generaal van de Raad niet als operationele diensten met een zelfstandige verantwoordelijkheid voor de persoonsbeveiliging in de lidstaten.

Met de voorliggende tekst kan worden ingestemd. De uitwisseling van operationele informatie blijft immers verlopen via de daarvoor bestemde contactpunten van het netwerk en aan die taak van het netwerk nemen Commissie en Secretariaat-generaal van de Raad volgens artikel 1 vijfde lid, niet deel.

2b. Jaarverslag 2001 van het Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie

document:	8327/02 CRIMORG 27	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	goedkeuring jaarverslag	

Het betreft hier het eerste jaarverslag van de werkzaamheden van het Europees netwerk criminaliteitspreventie (EUCPN) dat is ingesteld door de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken van de EU bij besluit van 28 mei 2001¹.

Een van de prioritaire werkzaamheden is het ontwikkelen van de website van de EUCPN, waarop onder meer een lijst van beste praktijken op het gebied van criminaliteitspreventie uit de lidstaten van de EU zal worden gepubliceerd, vooralsnog in het bijzonder gerelateerd aan de op de Europese Raad van Tampere aangegeven prioriteiten: stedelijke criminaliteit, jeugdcriminaliteit en drugsgerelateerde criminaliteit. De website zal nog dit jaar operationeel zijn. Onder het Deense voorzitterschap zal

¹ 2001/427/JHA.

daartoe een conferentie over de uitwisseling van beste praktijken worden georganiseerd.

Onder het Spaanse voorzitterschap zijn goede afspraken gemaakt met Europol en met het Europees Observatorium voor Drugs en Drugsverslaving (EMCDDA) over samenwerking en uitwisseling van data zodat duplicering voorkomen wordt. Europol en het EMCDDA zijn als waarnemers bij de vergaderingen van de EUCPN aanwezig. Behalve dat het secretariaat van de EUCPN bij de Commissie is ondergebracht heeft de Commissie ook een waarnemerstatus.

2c. Europol: jaarverslag 2001

document: 8381/02 EUROPOL 25 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: kennisnemen en goedkeuring jaarverslag

Het verslag sluit beter dan vorige jaren aan op het werkplan dat voor 2001 was vastgesteld. Daardoor is de waarde van het verslag als verantwoordingsdocument gestegen. Het verslag geeft weer hoe de Europol organisatie heeft gereageerd op de ingrijpende terreuraanslagen op de 11e september van het verslagjaar. Europol heeft in dat kader in korte tijd een Task Force opgezet, waarin ook de Lidstaten hebben geparticipeerd. De Europol organisatie is in 2001 sterk in omvang toegenomen en heeft overeenkomsten gesloten met derde landen en internationale organisaties teneinde de strafrechtelijke samenwerking te bevorderen. Deze overeenkomsten zijn in het kader van de voorbereiding van de Raad in dat jaar aan de Kamer voorgelegd.

2d. Ontwerp-begroting Europol 2003

document: 8382/02 EUROPOL 26 (En)
+ COR 1 (En)
+ ADD 1 (En)
verbindendheid: verbindend
aard van het besluit: besluit tot goedkeuring van de begroting

De begroting blijft binnen de eerder vastgestelde meerjarenramingen. Dit ondanks de uitbreiding van het mandaat van Europol ten aanzien van de te onderscheiden verschijningsvormen van criminaliteit en de verhoogde aandacht voor terrorisme. De begroting bevat reeds een verhoging van het budget voor Communicatietechnologie (CT), ten behoeve van de kerntaak analyse. De Europol begroting bedraagt thans € 55,5 miljoen, waarvan € 2,4 miljoen door Nederland wordt gedragen als contributie. Daarnaast draagt Nederland als gastland de kosten voor huisvesting en beveiliging van Europol, ongeveer € 2,1 miljoen.

2e. Europol: werkprogramma 2003

document: 8385/02 EUROPOL 27 (En)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: kennisnemen en goedkeuren werkprogramma

De Raad van Bestuur van Europol heeft ingestemd met het werkprogramma voor het jaar 2003. Kerntaak van Europol is de analyse en de bewerking van informatie die door de opsporingsinstanties in de lidstaten is geleverd. Voorts is de ondersteuning van lidstaten bij internationale onderzoeken een kerntaak. Europol wil ook een spilfunctie vervullen op het terrein van deskundigheid en advies met betrekking tot rechtshandhaving.

Mede als gevolg van de mandaatuitbreiding is prioritering van de werkzaamheden van Europol geboden. De gekozen prioriteiten, terrorisme, misdaden tegen personen (illegale immigratie en mensenhandel), georganiseerde drugscriminaliteit, valsemunterij en andere misdrijven in relatie tot de euro, financiële criminaliteit met inbegrip van witwassen, wapensmokkel, computercriminaliteit en zware milieucriminaliteit worden breed gedragen door de lidstaten.

2f. Auditverslag en kwijting voor de periode 1 juli 1999–31 december 1999 en 1 januari 2000–31 december 2000

document:	8402/02 EUROPOL 29	(En)
	8401/02 EUROPOL 28	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	kennisneming van het auditverslag en besluit tot kwijting van de Europol-begroting	

De Europol-Overeenkomst trad op 1 juli 1999 in werking. Vanaf dat moment is sprake van Europol en derhalve vangt het eerste boekjaar op 1 juli 1999 aan. De verzoeken om kwijting voor de tweede helft van 1999 en voor 2000 zijn vertraagd door de in 2001 ontdekte interne fraudezaken. Het in deze zaken verkregen inzicht maakt thans financiële verantwoording en kwijting mogelijk.

Het gemeenschappelijk controlecomité, bestaande uit drie leden van de Rekenkamer van de Europese Gemeenschappen, heeft de rekeningen gecontroleerd, zoals voorgeschreven in artikel 35 van de Europol-Overeenkomst, zodat deze thans ter kwijting van de directeur van Europol aan de Raad worden voorgelegd.

Het controlecomité heeft een aantal aanbevelingen gedaan ter verbetering van de bedrijfsvoering van Europol. Door de Raad van Bestuur wordt op de implementatie van deze aanbevelingen toegezien, mede in het kader van een «Corporate Governance» programma dat tot verhoging van de kwaliteit en de zorgvuldigheid van de interne bedrijfsvoering moet leiden. De Nederlandse vertegenwoordiging in de Raad van Bestuur volgt dit programma actief.

De betreffende fraudezaken worden naar Nederlands recht vervolgd. Zij zijn nog in onderzoek bij de Rijksrecherche onder verantwoordelijkheid van het openbaar ministerie.

2g. Besluit van de Raad tot wijziging van het besluit van de Raad van 27 maart 2000 houdende machtiging van de directeur van Europol om onderhandelingen aan te knopen over overeenkomsten met derde staten of niet aan de EU gerelateerde instanties – Albanië, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, Federale Republiek Joegoslavië en Macedonië (FYROM)

document:	8569/02 EUROPOL 32	(NI)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	vaststelling dat er geen beletselen zijn voor het aangaan van een overeenkomst tussen Europol en de in het besluit genoemde derde staten en niet aan de EU gerelateerde instanties	

Voorgesteld wordt een wijziging van het Besluit van de Raad van 27 maart 2000 houdende machtiging van de directeur van Europol om onderhandelingen aan te knopen over overeenkomsten met derde staten of niet aan de EU gerelateerde instanties en wel in die zin dat de directeur wordt

gemachtigd onderhandelingen te starten met Albanië, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, de Federale Republiek Joegoslavië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië. Samenwerking met deze landen wordt vooral in het kader van de bescherming van de euro tegen valsemunterij belangrijk geacht, waar deze landen de euro als officiële, vervangende of parallelle munteenheid gebruiken. De Nederlandse regering kan instemmen met het voorstel, waarbij voor de goede orde wordt aangetekend dat het bij de hier beoogde samenwerking niet om de uitwisseling van persoonsgegevens gaat.

2h. Voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van een kaderprogramma op basis van titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie Politie en justitiele samenwerking in strafzaken

document:	6116/02 JAI 21 FIN 61 REV 1	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	besluit in de zin van artikel 34 lid 2 onderdeel c EU-Verdrag	

Het betreft een voorstel voor een Raadsbesluit voor het opzetten van een kaderprogramma voor de financiering van alle acties onder Titel VI VEU. Hierbij zullen de vijf thans bestaande programma's, te weten Grotius II (strafrechtelijk), Oisin II, Stop II, Hippokrates en Falcone (welke op 31 december a.s. zullen aflopen), worden samengevoegd tot één programma. Dit zal naar verwachting de coherentie en effectiviteit van de verschillende acties en de efficiëntie ten goede komen. Het doel van het programma blijft hetzelfde: een bijdrage leveren aan een hogere graad van bescherming van de burger, het voorkomen van en de strijd tegen de misdaad en het aldus leveren van een bijdrage aan het creëren van een Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid. De programma's Grotius II, Oisin II, Stop II, Hippokrates en Falcone blijken in de praktijk succesvol te zijn en derhalve ziet de Commissie graag dat er een vervolg op deze programma's komt. Echter, de ervaring van de Commissie en de auditing door een extern adviesbureau leren dat (de opzet van) de programma's (en daarmee de besteding van de gelden) voor verbetering vatbaar zijn. Zo zouden er minder symposia en vergaderingen moeten worden georganiseerd, zou er meer aandacht moeten zijn voor het uitwisselen van informatie en trainingmethoden en zou er ook meer nadruk moeten worden gelegd op betere voorbereiding van de projecten en een betere verspreiding van de resultaten. De Raad en het Europees Parlement hebben eerder al gevraagd om bundeling van de verschillende financieringsprogramma's teneinde het beheer ervan te verbeteren.

Bij projecten kunnen naast (partners uit) de lidstaten nu ook de kandidaat-lidstaten worden betrokken, zij het onder de verantwoordelijkheid van een lidstaat; bij ieder project dienen in het vervolg minimaal drie lidstaten (was: twee) of twee lidstaten en een kandidaat-lidstaat betrokken te zijn. Voorts komen nu ook programma's op het gebied van slachtofferhulp in aanmerking voor financiering.

2i. Verklaring van de Raad inzake speciale civiele bescherming aan afgelegen, geïsoleerde ontoegankelijke en dun bevolkte gebieden in de Europese Unie

document:	8318/02 PROCIV 16 FSTR 3	(NI)
verbindendheid:	niet-verbindend	
aard van besluit:	resolutie van de Raad	

Dit voorstel is gericht op een verbetering van en meer aandacht voor de civiele bescherming van Europese burgers die in de ultraperifere, insulaire, afgelegen (of dunbevolkte) regio's wonen of deze bezoeken. Rekening dient te worden gehouden met de sociaal-economische situatie van sommige van die gebieden ten opzichte van de rest van de Europese Unie en met de extra kosten die nodig zijn om tot een veiligheidsniveau te komen dat gelijkwaardig is aan dat van andere gebieden van de Unie. Met betrekking tot de verbetering van genoemde gebieden, worden de lidstaten uitdrukkelijk verzocht meer gebruik te maken van reeds bestaande programma's als INTERREG III, dat financiële hulp kan bieden aan regio's en het reeds bestaande actieprogramma civiele bescherming. Aangezien civiele bescherming in de eerste plaats de verantwoordelijkheid is, van de lidstaten hebben enkele lidstaten waaronder Nederland dit verzoek onderschreven, en heeft het voorstel niet geleid tot nieuwe financiële consequenties.

2j. Ontwerp-aanbeveling inzake de introductie van een standaardformulier voor de uitwisseling van informatie over terroristen

document:	5712/5/02 ENFOPOL 18 REV 5	(NI)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	aanbeveling van de Raad	

Doel van het voorgestelde formulier is om een lidstaat waar een grote internationale manifestatie zal worden gehouden informatie te verschaffen over personen waarvan wordt aangenomen of vermoed dat zij ter gelegenheid van die manifestatie een terroristische aanslag zullen willen plegen.

B-punten

3. Maatregelen die moeten worden vastgesteld voor de preventie en de bestrijding van illegale immigratie en mensenhandel op zee

documenten:	8475/02 JAI 76 RELEX 70 MIGR 37	(En)
	JAI 88 RELEX 83 MIGR 40 REV 1	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	oriënterend debat	

Op 25/26 april 2002 heeft de Raad conclusies aangenomen¹ welke voortvloeien uit de bespreking van het onderwerp illegale immigratie tijdens de Algemene Raad van 15 april 2002. De conclusies dienen illegale immigratie effectiever tegen te gaan via een geïntegreerde aanpak. Speciale aandacht wordt hierbij gevraagd voor mensensmokkel via zee. De conclusies houden verband met het Actieplan ter bestrijding van de illegale immigratie en mensenhandel dat in de JBZ-Raad van 28 februari 2002 is aangenomen.

Voortvloeiend uit de Raadsconclusies heeft het voorzitterschap een voorstel gedaan voor maatregelen ter bestrijding van de illegale immigratie en dan met name jegens derde landen die weigeren samen te werken in de strijd tegen de illegale immigratie en mensenhandel over zee. De bespreking ervan vormt tevens een voorbereiding op de behandeling van dit onderwerp door de Europese Raad van 21/22 juni te Sevilla.

Nederland onderschrijft het belang van effectief optreden jegens derde landen bij de bestrijding van de illegale immigratie en mensenhandel, waarbij passende maatregelen nader onderzocht dienen te worden.

¹ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van de bijeenkomst TK 2001–2002, 23 490 nrs. 231, 232, 131/233, 234, 235.

Verder vindt Nederland het belangrijk dat de verschillende initiatieven onder de maatregelen van het Actieplan worden geschaard.

4. Voorstel voor een verordening van de Raad inzake de vaststelling van criteria en mechanismen teneinde te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek ingediend door een onderdaan uit derde landen

document:	9305/02 ASILE 29	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	politiek akkoord op onderdelen van de verordening in de zin van artikel 249 EG-Verdrag	

Het voorstel van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek is bedoeld als opvolger van de Overeenkomst van Dublin. In de ontwerp-verordening is een aantal verbetervoorstellen opgenomen om de geconstateerde tekortkomingen en onnauwkeurigheden van de Overeenkomst van Dublin te corrigeren.

Voor de JBZ-Raad zal het Spaanse voorzitterschap een document voorleggen met een aantal vragen aan de deelnemende bewindspersonen. De ontwerp-verordening zal tijdens de JBZ-raad niet in zijn geheel besproken worden. Het voorzitterschap beoogt slechts over de hieronder beschreven onderwerpen een politiek akkoord te bereiken. De hier volgende toelichting betreft een momentopname, omdat het onderhandelingsproces over het voorstel de komende dagen en weken onverminderd voortgaat.

Bewijs

Een belangrijk Nederlands punt bij de onderhandelingen is de vorm van het bewijs dat nodig is voor de acceptatie van de claim van verantwoordelijkheid voor de behandeling van een asielverzoek. In het Commissie-voorstel is het begrip «bewijzen» uit de Overeenkomst van Dublin vervangen door «aantonen». Nederland acht dit een stap in de goede richting.

Andere lidstaten willen veel hardere bewijzen zien voordat ze tot overname van de behandeling van een asielverzoek overgaan. Nederland is van mening dat zware bewijslast de uitvoerbaarheid en de effectiviteit van het Dublin-systeem niet ten goede zal komen.

Termijnen

Bij de onderhandelingen over de ontwerp-verordening is de Nederlandse inzet dat de procedure voor vaststelling van de verantwoordelijkheid zo kort mogelijk is, en dat er sancties verbonden zijn aan het overschrijden van de termijnen. Kort gezegd betekent een sanctie dat de lidstaat die de termijn overschrijdt, automatisch verantwoordelijk wordt voor de behandeling van het asielverzoek.

Vanwege het verbinden van sancties aan termijnoverschrijdingen, bestaat de neiging bij een aantal lidstaten om tijdens de onderhandelingen de termijnen op te rekken. Nederland houdt echter vast aan korte termijnen en de daaraan verbonden sancties.

Reikwijdte gezinsbegrip

Nederland maakt zich bij de onderhandelingen sterk voor een duidelijke en dwingende bepaling voor het zoveel mogelijk bijeenhouden en bijeenbrengen van gezinsleden in het kader van de procedure. Nederland

is voorstander van een breed gezinsbegrip, maar neemt op dit punt een geïsoleerde positie in.

De meeste landen pleiten voor een beperkte gezinsdefinitie: alleen het kerngezin moet hieronder vallen. Dit heeft tot gevolg dat het bijhouden en brengen van gezinsleden van wie verschillende lidstaten op grond van de Dublin-systematiek verantwoordelijk zijn voor de behandeling van de asielverzoeken alleen geldt voor vader, moeder en minderjarige kinderen.

Enkele jaren geleden is, mede naar aanleiding van Nederlandse inspanningen, besluit 1/2000¹ opgesteld om een geharmoniseerde en efficiënte toepassing te geven aan de bepalingen van de Overeenkomst van Dublin over het behandelen van asielverzoeken van gezinsleden. Het doel was om zoveel mogelijk asielaanvragen van gezinsleden gezamenlijk te behandelen. Besluit 1/2000 legt echter geen harde verplichtingen op aan de lidstaten. Het Nederlandse streven is er op gericht om in de toekomstige verordening duidelijkere regels vast te leggen dan in besluit 1/2000. De overige lidstaten kunnen echter slechts instemmen met een bepaling van discretionaire aard in dit verband. De Commissie bepleit wel een breder gezinsbegrip, gebaseerd op voornoemd besluit. Dat houdt in dat, in aanvulling op de leden van het kerngezin, ook overige afhankelijke familieleden die in het land van herkomst feitelijk behoorden tot het gezin binnen de definitie vallen (bijvoorbeeld: een grootouder of een meerderjarig kind).

Tot op heden houdt Nederland sterk vast aan opname van een breed gezinsbegrip, maar de druk op Nederland om dit punt te laten vallen wordt opgevoerd. Nederland tracht waar mogelijk compromisvoorstellen te doen waarmee het bijhouden en -brengen van gezinsleden zo goed mogelijk gewaarborgd worden.

Subsidiaire bescherming

Nederland is van mening dat de toekomstige verordening niet alleen van toepassing moet zijn op verzoeken om bescherming in de zin van het Verdrag van Genève, maar ook op aanvullende vormen van bescherming. Nederland heeft aangegeven dat een Raadsverklaring zoals bij de richtlijn over minimumnormen voor de opvang van asielzoekers een oplossing zou kunnen bieden. Deze verklaring bepaalt dat de richtlijn zonodig wordt aangepast na de inwerkingtreding van de toekomstige richtlijn betreffende de vluchtelingendefinitie en subsidiaire vormen van bescherming, en van de toekomstige richtlijn over de asielprocedure.

Hoewel bij de onderhavige ontwerp-verordening subsidiaire vormen van bescherming vooralsnog niet onder de werking van de toekomstige verordening zullen vallen, zal de voorgestelde Raadsverklaring betekenen dat het toepassingsgebied mogelijk uitgebreid wordt met subsidiaire bescherming na aanname van de twee andere richtlijnen.

5. Terrorisme

document:	niet beschikbaar
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	n.v.t.

Onder dit agendapunt zullen de volgende zaken aan de orde zijn:

- a) strategisch document;
- b) Task Force Europol;
- c) Veiligheidsmaatregelen sinds 11 september 2001;
- d) Islamitisch terrorisme.

¹ 2000/677/SLO.

Bovengenoemde onderwerpen zijn thans nog in bespreking in de werkgroep terrorisme en de Raad van Bestuur van Europol. De besprekingen hebben een vertrouwelijk karakter, zodat hierover geen mededelingen kunnen worden gedaan.

6. Ontwerp-besluit betreffende de toepassing van specifieke maatregelen op het gebied van de politie en justitie samenwerkingsverband ter bestrijding van terrorisme, overeenkomstig artikel 4 van Gemeenschappelijk standpunt 2001/93 GBVB

document:	7756/1/02 CATS 18 REV 1 RELEX 50	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	besluit in de zin van artikel 34 lid 2 onder c van het EU-Verdrag	

In artikel 4 van het Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB van de Raad van 27 december 2001¹, is bepaald dat de lidstaten elkaar via de politie en justitie samenwerking in strafzaken in het kader van Titel VI van het EU-Verdrag de ruimst mogelijke bijstand verlenen bij het voorkomen en bestrijden van terroristische daden. Voorliggend concept-Raadsbesluit vormt hiervan een nadere uitwerking. Het ontwerp-Raadsbesluit preludeert op implementatie van diverse besluiten met name waar het gaat om de samenwerkingsovereenkomst Europol-Eurojust (kaderbesluit terrorisme, Europees Arrestatiebevel, instelling Eurojust).

Nederland heeft bij artikel 4 van het Gemeenschappelijk Standpunt een unilaterale verklaring afgelegd met de strekking dat Nederland zal handelen overeenkomstig de bindende internationale en nationale instrumenten hieromtrent, en dat de noodzaak voor ontwikkeling van nieuwe instrumenten en een nadere structurering van bestaande instrumenten tegen deze achtergrond bezien zal worden. Nederland acht vooralsnog de doelstelling onduidelijk: het concept-besluit voorziet enerzijds in de inrichting van nationale contactpunten bij politie en justitie en anderzijds zijn er bepalingen die beogen de wijze van samenwerking sterk te vereenvoudigen in afwijking van bestaande internationale instrumenten.

Het voorstel is op ambtelijk niveau nog in bespreking.

7. Voorstel van de Raad tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten.

document:	8351/02 ASILE 23	(En)
	Preambule 23 mei 2002	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	richtlijn in de zin van artikel 249 EG-Verdrag	

Bijgevoegd document bevat de tekst inzake de ontwerp-richtlijn over opvang aan asielzoekers, waarover Raad op 25 april een politiek akkoord², behoudens enkele parlementaire voorbehouden, heeft bereikt. Het advies van het Europees Parlement heeft niet tot inhoudelijke wijzigingen geleid, aangezien een aantal amendementen al in een andere vorm in de tekst is verwerkt. Tevens is bijgevoegd de preambule van de richtlijn, waarvan de tekst is bijgesteld naar aanleiding van het bereikte akkoord over de materiële bepalingen. Beide documenten zullen worden doorgestuurd naar de juristen-linguïsten voor een taalkundige en redactionele toetsing.

¹ Pb L 344/93, 28-12-2001.

² Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van de bijeenkomst TK 23 490, nrs. 232, 233 en 235.

8. Collectieve Evaluatie

document:	9210/02 EVAL 23 ELARG 172	(En)
	5461/2/02 EVAL 3 ELARG 8 REV 2	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	n.v.t. (kennisneming documenten)	

De werkgroep Collectieve Evaluatie van de Raad van de Europese Unie is ingesteld op basis van een gemeenschappelijk optreden van 29 juni 1998 tot vaststelling van een mechanisme voor collectieve evaluatie van de inwerkingtreding, de toepassing en de daadwerkelijke uitvoering door de kandidaat-lidstaten van het acquis van de Europese Unie op het gebied van Justitie en Binnenlandse Zaken¹. De informatie die deze werkgroep ontvangt, wordt in vertrouwelijke landenrapporten – die ter kennisneming aan de JBZ-Raad en de Tweede Kamer worden aangeboden – neergelegd. Vanaf voorjaar 2002 levert deze werkgroep tevens een bijdrage aan de Europese Commissie ten behoeve van het opstellen van zogenoemde monitoring-tabellen. Door middel van monitoring houdt de Europese Unie toezicht op de naleving van de toezeggingen van kandidaat-lidstaten inzake de implementatie van het EU-acquis op het gebied van Justitie en Binnenlandse Zaken. De werkgroep stelt in dit kader per kandidaat-lidstaat een lijst vast van onderwerpen en beleidsgebieden die speciale aandacht behoeven in het monitoring-proces. De Commissie heeft tot op heden met betrekking tot vier kandidaat-lidstaten, te weten Cyprus, Hongarije, Slovenië en Tsjechië, monitoring-tabellen opgesteld.

In het eerste document wordt de laatste stand van zaken aangegeven van de werkzaamheden van de werkgroep Collectieve Evaluatie. Daarbij worden voorstellen gedaan ter ondersteuning van toekomstige activiteiten van de werkgroep, namelijk het zich concentreren op de praktische implementatie van het JBZ-acquis, de wens meer informatie te ontvangen van de Commissie alsmede het opstellen van thematische documenten aangaande de bestuurlijke en gerechtelijke capaciteit van de kandidaat-lidstaten. Nederland ondersteunt deze voorstellen ter intensivering van het contact, meer specifiek de overdracht van informatie, tussen enerzijds de werkgroep Collectieve Evaluatie en de werkgroep Uitbreiding en anderzijds de Raad en de Commissie.

Het tweede document bevat de informatie die de werkgroep Collectieve Evaluatie heeft aangeleverd met betrekking tot de monitoring-tabellen.

9. Richtlijn inzake gratis rechtsbijstand

document:	nog niet beschikbaar
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	n.v.t. (presentatie)

Naar alle waarschijnlijkheid zal de Commissie een voorstel voor een richtlijn inzake gratis en toegankelijke rechtsbijstand presenteren. Tot op heden is hierover echter nog geen informatie ontvangen.

¹ Pb L 191 van 7 juli 1998.

10. Ouderlijke verantwoordelijkheid
a- verordening
b- Haags Kinderbeschermingsverdrag van 1996

documenten:	7829/02 JUSTCIV 45 8395/02 JUSTCIV 64	(NI) (NI)
verbindend:	a- niet verbindend b- verbindend	
aard van het besluit:	a- politiek akkoord over hoofdlijnen b- besluit tot collectieve ondertekening	

Sinds medio 2000 wordt onderhandeld over een Frans initiatiefvoorstel¹ inzake afschaffing van het exequatur (verlof tot tenuitvoerlegging) voor beslissingen inzake omgangsrecht die zijn genomen met toepassing van de Verordening «Brussel II»². Kritiek op het beperkte toepassingsbereik van dat initiatiefvoorstel heeft geleid tot een Commissievoorstel³ van september 2001 tot regeling van de bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake ouderlijke verantwoordelijkheid. Het Franse initiatiefvoorstel is in gewijzigde vorm opgenomen in dat Commissievoorstel. Sinds 3 mei 2002 ligt een gewijzigde versie van het Commissievoorstel op tafel⁴. Verder heeft de Commissie in november 2001 een voorstel⁵ gedaan tot een Raadsbesluit inzake de gezamenlijke ondertekening van het Haagse Kinderbeschermingsverdrag 1996⁶, welk verdrag in de betrekkingen tussen lidstaten en verdragstaten die geen lidstaat zijn, zou gaan gelden.

Met betrekking tot deze nauw met elkaar verband houdende dossiers wordt besluitvorming beoogd op de hoofdlijnen. Getracht wordt aldus compromissen te bereiken over een aantal vraagstukken waarover verdeeldheid bestaat tussen de lidstaten. Het betreft onder meer de vraag of de toekomstige verordening een regeling moet bevatten inzake de terugkeer van het kind in geval van ongeoorloofde overbrenging naar een andere lidstaat of van vasthouding na afloop van de periode van het omgangsrecht, of dat volstaan moet worden met een bepaling die verwijst naar het Haags Kinderontvoeringsverdrag van 1980⁷. De verwachting is dat het compromisvoorstel zal worden gedaan om beslissingen inzake omgangsrecht die aan zeer specifieke vereisten voldoen en waarin met name ook de terugkeer van het kind is geregeld, ten uitvoer te kunnen leggen zonder dat een exequatur vereist is. Tenuitvoerlegging zonder exequatur zou niet alleen mogelijk worden bij de uitoefening van het omgangsrecht, maar ook om na afloop van de periode van het omgangsrecht de terugkeer van het kind naar het land van zijn gewone verblijfplaats te bewerkstelligen. Een beroep op het Haags Kinderontvoeringsverdrag 1980 zou in alle gevallen mogelijk blijven. Of een zodanig compromis voor Nederland aanvaardbaar is, hangt mede af van de besluitvorming in het Comité van Permanente Vertegenwoordigers over het gehele document van het voorzitterschap.

11. Voorstel voor een kaderbesluit betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van illegale drugshandel

document:	8862/02 DROIPEN 31 CORDROGUE 40	(Fr)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	kaderbesluit in de zin van artikel 34 lid 2 onderdeel b, Unieverdrag	

In mei 2001 diende de Commissie het ontwerp Kaderbesluit Illegale Drugshandel in, met als oogmerk de minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten ten aanzien van drugs

¹ Pb 2000/C 234/7.

² Verordening (EG) nr. 1347, Pb 2000, L160/9.

³ COM (2001) 505 def.

⁴ COM (2002) 222 def.

⁵ COM (2001) 680 def.

⁶ Trb. 1997, 299.

⁷ Trb. 1980, 134.

te harmoniseren en te komen tot minimale strafmaxima in de lidstaten van de Unie. Met dit kaderbesluit wordt uitwerking gegeven aan artikel 34 van het Unieverdrag (onderlinge aanpassing van bepalingen in het strafrecht). Tijdens de Europese Raad van Tampere (najaar 1999) werd besloten hieraan uitwerking te geven. De Europese Raad van Laken heeft besloten dat dit kaderbesluit tijdens het Spaanse voorzitterschap zou dienen te worden afgerond. De tekst van het kaderbesluit is nog volop in onderhandeling op Raadswerkgroepniveau.

Nederland heeft een algemeen voorbehoud gemaakt inzake de gehele tekst van het ontwerp kaderbesluit. Dit omvat ook het parlementaire voorbehoud. De bezwaren, die Nederland heeft tegen de tekst zoals deze er nu ligt, betreffen met name de reikwijdte van het kaderbesluit, die ziet op vele vormen van drugscriminaliteit en niet slechts grensoverschrijdende drugshandel. Nederland is het hier uit het oogpunt van subsidiariteit en proportionaliteit niet mee eens. Verder maakt Nederland zich sterk voor het opnemen van een onderscheid naar soorten drugs, te weten drugs met een grote schadelijkheid voor de (volks)gezondheid en andersoortige drugs. Nederland probeert te voorkomen dat coffeeshops binnen de reikwijdte van het kaderbesluit vallen en wil bewerkstelligen dat de scheiding der markten gehandhaafd blijft.

De onderhandelingen in de betreffende Raadswerkgroep verlopen moeizaam, daar de waardering van de ernst van de onderscheiden feiten sterk uiteenloopt tussen de verschillende lidstaten. Een aantal deelonderwerpen zullen in de komende Raad aan de orde komen. Het gaat daarbij allereerst om de precursoren. Nederland verzet zich tegen de strafbaarstelling van illegale handelingen met precursoren als een vorm van medeplichtigheid. Nederland wil niet dat de Unie het signaal afgeeft dat criminele handelingen met betrekking tot precursoren (met het oog op bijvoorbeeld de productie van XTC) minder ernstig worden geacht dan andersoortige strafbare feiten met betrekking tot drugs.

Verder is op initiatief van Nederland het voorzitterschap met het voorstel gekomen kleine hoeveelheden buiten de reikwijdte van kaderbesluit te laten vallen, nadat het al eerder handelingen ten aanzien van het voorzien in eigen gebruik van de werkingssfeer had uitgesloten. Uit het oogpunt van proportionaliteit en subsidiariteit is dit voorstel toe te juichen. Dit is ook in overeenstemming met de strafmaat voor een hoeveelheid tot 30 gram softdrugs in Nederland. Het bereiken van een consensus hierover zal echter lastig zijn, nu een aantal lidstaten onoverkomelijke bezwaren tegen dit voorstel hebben omdat het ruimte biedt lagere straffen dan een jaar vrijheidsstraf op te leggen.

Tenslotte is nog aan de orde de aansprakelijkheid van rechtspersonen voor het uitoefenen van gebrekkig toezicht waardoor strafbare feiten met betrekking tot drugs gepleegd worden. Nederland acht dit artikel van belang omdat het niet ondenkbaar is dat door gebrekkig toezicht op legale precursoren meegewerkt wordt aan het produceren van XTC, en is tegen het schrappen van een verwijzing naar het opleggen van sancties.

12. Voorstel van de Raad voor een kaderbesluit inzake de bestrijding van seksuele uitbuiting van kinderen en van kinderpornografie.

document:	9140/02 REV 1 DROIPEN 32 MIGR 43	(En)
	8135/02 DROIPEN 26 MIGR 35	(En)
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	kaderbesluit in zin van artikel 34, tweede lid, onderdeel b, Unieverdrag	

¹ Zie voor de geannoteerde agenda en het verslag van de bijeenkomst TK 2001–2002, 23 490, nrs 231, 232, 233 en 235.

Dit voorstel is eerder besproken tijdens de bijeenkomsten van de Raad op 6 en 7 december 2001 en 25 en 26 april 2002¹. In die laatste bijeenkomst is de Raad er niet in geslaagd overeenstemming te bereiken over de nog

resterende knelpunten in artikel 3 (strafuitsluitingsgronden voor de vervaardiging en bezit van kinderporno) en artikel 5 (onderlinge aanpassing van straffen). De onderhandelingen over wijzigingsvoorstellen zijn ook nu nog steeds gaande.

Grootste knelpunt blijft de vaststelling van de meest ernstige misdrijven die in aanmerking komen voor indeling in niveau 3 uit het algemene kader voor onderlinge aanpassing van straffen (minimum maximumstraffen tussen 5 en 10 jaar). In artikel 5, tweede lid, wordt daaromtrent het volgende voorgesteld:

Onderdeel (a)

niveau 3 voor dwingen van een kind tot prostitutie of kinderpornografische shows en seksueel contact met dwang, geweld of dreiging.

Onderdeel (b)

niveau 3 voor profijt van of werven voor prostitutie onder een van de vier volgende strafverzwarende omstandigheden: (1) kind onder de leeftijd van seksuele meerderjarigheid, (2) levensgevaar, (3) ernstig geweld of ernstig lichamelijk letsel of (4) criminele organisatie

Onderdeel (c)

niveau 3 (5–10 jaar) voor profijt van of werven voor kinderpornografische shows, en kinderporno m.u.v. verwerven en bezit, voor zover het kind onder de leeftijd van seksuele meerderjarigheid is, en onder een van de drie volgende strafverzwarende omstandigheden: (1) levensgevaar, (2) ernstig geweld of ernstig lichamelijk letsel of (3) criminele organisatie.

Nederland is van oordeel dat uitgangspunt moet zijn dat de strafbare feiten, vermeld in onderdeel (c), moeten worden overgeheveld naar onderdeel (b). Niet aanvaardbaar is dat bij voorbeeld de uitbating van een 16-jarig kind voor een seksshow onder strafverzwarende omstandigheden of seksueel contact tussen een klant en een prostituee van die leeftijd onder die omstandigheden ingevolge het voorgestelde onderdeel (c) niet valt in niveau 3 en daarom komt te vallen in het algemene niveau 1 (1–3 jaar). Daaraan doet niet af deze feiten onder die strafverzwarende omstandigheden kunnen vallen onder artikel 2 (c) (i) – seksueel misbruik met dwang, geweld of dreiging – en alsdan ingevolge artikel 5, tweede lid, onderdeel a, vallen in niveau 3.

13. Huiselijk geweld

document:	nog niet beschikbaar
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	n.v.t. (kennisnemen)

Vermoedelijk zal het voorzitterschap de Raad informeren over voornemens met betrekking tot een Europese aanpak van huiselijk geweld. Nederland zal kennis nemen van de informatie die tijdens de Raad wordt verstrekt. Voor de beoordeling van eventuele voornemens voor een Europese aanpak zal de kabinetsnota *Privé Geweld – Publieke Zaaik, een nota over de gezamenlijke aanpak van huiselijk geweld*¹, welke in april jl. aan de Tweede Kamer is gestuurd, het kader vormen.

14. Ontwerp van een tweede gemeenschappelijk standpunt van de Raad betreffende Onderhandelingen in de Verenigde Naties over een VN-Verdrag ter bestrijding van corruptie

document:	SN 2090/1/02 REV 1 ²	(NI)
verbindendheid:	n.v.t.	
aard van het besluit:	gemeenschappelijk standpunt in de zin van artikel 34 lid 2 sub a van het EU-Verdrag	

¹ TK 2001–2002, 28 345.

² Dit document wordt u ter vertrouwelijke kennisgeving aangeboden en ter vertrouwelijke inzage, alleen voor de leden, gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

Nadat de Raad op 6 en 7 december 2001 reeds een eerste, meer algemeen gemeenschappelijk standpunt over het VN-Verdrag tegen Corruptie had aangenomen, heeft het Spaanse Voorzitterschap dit jaar een voorstel ingediend voor een tweede gemeenschappelijk standpunt dat zich met name richt op de problematiek van teruggave van onrechtmatig verkregen overheidsmiddelen. Het gaat hier om situaties, waarbij dictators overheidsmiddelen (vaak gaat het om miljarden) hebben onttrokken aan het overheidsbudget en op buitenlandse rekeningen hebben geplaatst. Voor de opvolgende regering is het vaak erg moeilijk te achterhalen waar deze middelen zich precies bevinden, en zelfs als de betrokken financiële instellingen bekend zijn, om deze middelen dan weer terug te krijgen. Dit onderwerp zal in het VN-Verdrag veel aandacht krijgen. In het gemeenschappelijk standpunt wordt uitgegaan van een constructieve benadering, waarbij de EU in het kader van internationale rechtshulp zoveel mogelijk meewerkt aan het opsporen en teruggeven van onrechtmatig verkregen overheidsmiddelen. Daarbij moeten echter wel de fundamentele rechtsbeginselen gerespecteerd worden: zo dient er bij rechtshulpverzoeken sprake te zijn van een integere rechterlijke macht en, ingeval van verzoek om teruggave, van een rechterlijk vonnis dat in kracht van gewijsde is gegaan. Ook kan niet meegewerkt worden aan procedures, waarbij de bewijslast wordt omgedraaid. Het huidige voorstel lijkt voor alle EU-lidstaten aanvaardbaar te zijn.

15. Eurojust; reglement van orde

document:	1/ROP/2002 REV 5	(En)
verbindendheid:	niet verbindend	
aard van het besluit:	besluit tot goedkeuring van het reglement van orde van Eurojust	

Het besluit betreffende de oprichting van Eurojust verwijst in diverse bepalingen naar een nog op te stellen reglement van orde, dat een regeling moet bevatten over de organisatie en werkwijze van het College van Eurojust, de besluitvormingsprocedures en stemverhouding, de administratieve organisatie en de deelname van de Commissie aan bepaalde werkzaamheden.

Het nu voorliggende ontwerp-reglement van orde bevat die noodzakelijke regelingen en Nederland kan instemmen met de tekst. Op ambtelijk niveau zijn de besprekingen nog niet volledig afgerond; er zullen naar verwachting nog enkele tekstuele aanpassingen of verduidelijkingen worden aangebracht. Zo heeft Nederland gevraagd waar de vermelding van zaken is geregeld die conform artikel 28 lid 3 van het besluit Eurojust voor goedkeuring moeten worden voorgelegd aan het College. Mogelijk wordt de tekst van artikel 9, vijfde lid nog iets gewijzigd, maar Nederland kan instemmen met de huidige formulering. Verder wordt nog bezien of een aantal bepalingen beter kan worden afgestemd op de relevante artikelen in het besluit Eurojust (o.a. artikel 21, vijfde lid).

16. Comité inzake civiele aspecten van crisismanagement (informatie)

document:	niet beschikbaar
verbindendheid:	n.v.t.
aard van het besluit:	n.v.t. (kennisnemen mondeling verslag van de voorzitter)

De voorzitter zal mogelijk verslag doen van de stand van zaken van de werkzaamheden van bovengenoemd Comité. Zodra hier iets over bekend is zult u hierover in de aanvullende agenda nader worden geïnformeerd

17. Verslag van het voorzitterschap inzake de voortgang bij de bestrijding van illegale immigratie (met het oog de Europese Raad van Sevilla)

document: niet beschikbaar
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: n.v.t. (kennisnemen verslag)

Het betreft hier een verslag van het voorzitterschap omtrent de voortgang inzake de bestrijding van de illegale immigratie binnen de Europese Unie naar aanleiding van de verschillende initiatieven die door het Voorzitterschap, de Europese Commissie en verschillende lidstaten zijn ontplooid. Onder dit agendapunt zal voornamelijk een voorstel voor een taakverdeling tussen de verschillende raads werkgroepen aan de orde komen.

Nederland deelt de behoefte van de verschillende lidstaten om een sterke impuls te geven aan de bestrijding van de illegale immigratie. Hierbij staat Nederland een geïntegreerde aanpak voor, waarbij de verschillende initiatieven zoveel mogelijk samenhangend en gebundeld moeten worden behandeld onder het Actieplan ter bestrijding van illegale immigratie, dat de Raad op 28 februari jl. heeft aangenomen. De meer inhoudelijke bespreking van de bestrijding van illegale immigratie (over zee) staat geagendeerd onder punt 3.

18. Richtsnoeren voor de invoering van een gemeenschappelijk systeem voor de uitwisseling van gegevens over visa

document: 9243/02 VISA 82 COMIX 357 (Fr)
verbindendheid: niet verbindend
aard van het besluit: goedkeuring richtsnoeren

In de Europese Raad van Laken van 6 en 7 december 2001 is afgesproken te komen tot de oprichting van een visum databank. Ook tijdens de JBZ-Raad van 28 februari jl., waar het actieplan ter bestrijding van illegale immigratie en mensensmokkel werd geaccordeerd is over een dergelijke databank gesproken. Het geagendeerde stuk geeft de randvoorwaarden voor het haalbaarheidsonderzoek dat de Commissie moet laten uitvoeren. Nederland is van mening dat het haalbaarheidsonderzoek zich alleen moet richten op het inrichten van een centrale visum databank en niet tevens op de nationale databanken. Lidstaten die hun nationale visum-systemen op dit moment (nog) niet voldoende op orde hebben, zien liever dat beide databanken worden onderzocht.

19. Mededeling van de Commissie inzake geïntegreerd beheer van de buitengrenzen

document: COM (2002) 233 (01) NI)
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t. (kennisneming van een mededeling van de Commissie)

Met deze mededeling doet de Europese Commissie voorstellen voor een geïntegreerd beheer van de buitengrenzen van de EU, dat een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid moet garanderen. Volgens de Commissie moeten in dit verband vier belangrijke doelstellingen worden nagestreefd:

- het wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten die de personen- en goederencontroles aan hun binnengrenzen hebben afgeschaft, moet worden bevorderd om aldus het personenverkeer te vergemakkelijken;

- er moet worden gezorgd voor de middelen om elke vorm van interne of externe bedreiging te bestrijden van het terrorisme op de lidstaten en de veiligheid van personen(en bestrijding van de georganiseerde criminaliteit en drugs samenhangende handel van welke aard);
- de doeltreffendheid van de bestrijding van de illegale immigratie moet worden vergroot met inachtneming van de beginselen van het asielrecht, en van de bestrijding van de mensenhandel;
- na de uitbreiding, in het bijzonder nadat de nieuwe lidstaten de toestemming hebben gekregen het acquis van Schengen toe te passen, hetgeen in een vaak moeilijke regionale situatie zal leiden tot een aanzienlijke uitbreiding van de externe landgrenzen, moet een hoog niveau van veiligheid binnen de EU worden gewaarborgd.

De Commissie wijst erop dat een grotere doeltreffendheid van de controleprocedures aan de buitengrenzen niet alleen tot een verhoging van de interne veiligheid zal leiden, maar ook zal bijdragen tot een sneller verloop van het personen- en goederenverkeer tussen de EU en derde landen. Zij zal binnenkort een mededeling indienen, die meer specifiek betrekking heeft op de goederencontrole.

Teneinde te garanderen dat op samenhangende wijze wordt tegemoet gekomen aan de behoeften met betrekking tot de oprichting van een Europese grenswacht waarop bij verschillende gelegenheden door de lidstaten is gewezen, beveelt de Commissie aan het gemeenschappelijk beleid voor het geïntegreerde beheer van de buitengrenzen op vijf zwaartepunten toe te spitsen:

- een geheel van gemeenschappelijke wetgevingsinstrumenten;
- een gemeenschappelijk mechanisme voor overleg en samenwerking in de praktijk;
- een gemeenschappelijke en geïntegreerde risicoanalyse;
- in de «Europese dimensie» en interoperationele outillage opgeleid personeel.;
- van de verdeling van de financiële lasten tussen de lidstaten en de EU naar een Europese grenswacht.

Nederland onderschrijft op hoofdlijnen de uitgangspunten van deze mededeling. Nederland is voorstander van intensivering van de samenwerking bij de bewaking van de buitengrenzen. Voorts is Nederland van mening dat deze mededeling bezien moet worden in het licht van zowel het Actieplan ter bestrijding van de illegale immigratie en mensenhandel, als de conclusies van de Raad inzake de bestrijding van illegale immigratie en mensenhandel via de zee en de haalbaarheidsstudie van Italië over de oprichting van een Europese grenswacht. Nederland is van mening dat al deze initiatieven dienen te leiden tot een geïntegreerde aanpak.

20. Diversen

Onder dit agendapunt zijn nog geen onderwerpen aangemeld.

II Gemengd Comité

1. Goedkeuring van de agenda

2. – Besluit van de Raad om onderhandelingen met Zwitserland aan te gaan met het oog op associatie van dit land bij de toepassing het Schengen-acquis en de verdere ontwikkeling hiervan

document:	39/02 REV 3	(En) ¹
verbindendheid:	n.v.t.	
aard van het besluit:	n.v.t. (kennisneming van het mandaat voor de EG/EU om onderhandelingen te voeren met Zwitserland met het oog op de associatie van Zwitserland inzake de toepassing van het Schengen-acquis, de Dublin-overeenkomst en Eurodac	

Aan de Raad wordt ter kennisneming een besluit inzake een mandaat voorgelegd voor de onderhandelingen door de Commissie en het voorzitterschap met Zwitserland over een overeenkomst tot deelname van Zwitserland aan het Schengen-acquis. Dit mandaat zal mogelijk in de Raad voor Algemene Zaken op 17 en 18 juni a.s. worden goedgekeurd. Zwitserland heeft te kennen gegeven om -gelet op de bijzondere ligging van dit land tussen de Schengen-partners- aan het Schengen-acquis te mogen deelnemen. Dit geldt eveneens voor de deelname aan de Dublin-overeenkomst en het Eurodac-acquis. De associatie van Zwitserland met het Schengen-acquis maakt deel uit van een pakket van onderhandelingen die door de EG/EU met Zwitserland worden aangegaan, zoals een overeenkomst voor het dienstenverkeer en de belasting op spaartegoeden. De samenwerking met Zwitserland met het oog op de toepassing van het Schengen-acquis, de Dublin-overeenkomst en Eurodac zal mogelijk via hetzelfde institutionele kader op dit terrein plaatsvinden dat geldt voor Noorwegen en IJsland en is gebaseerd op het Schengen-protocol bij het Verdrag van Amsterdam.² Uitgangspunt bij de onderhandelingen met het oog op de deelname aan het Schengen-acquis, is dat Zwitserland het Schengen-acquis volledig (zonder uitzonderingen) zal dienen toe te passen. Voorts wordt vastgelegd dat er een koppeling zal zijn tussen beide overeenkomsten (enerzijds Schengen-acquis en anderzijds Dublin/Eurodac) voor wat betreft het sluiten van de overeenkomsten als de implementatie ervan, door Zwitserland. De besprekingen over het onderhandelingsmandaat zijn thans nog gaande. Een van de knelpunten die nog moet worden opgelost heeft betrekking op de verhouding tussen Noorwegen en IJsland en Zwitserland bij de te voeren onderhandelingen in dit verband. Het gaat hierbij om de vraag of er sprake dient te zijn van een overeenkomst EG/EU, Noorwegen en IJsland met Zwitserland of dat er twee separate overeenkomsten, enerzijds EG/EU met Zwitserland en anderzijds Noorwegen/IJsland met Zwitserland, moeten komen. Aangezien artikel 6 van het Schengen-protocol slechts de basis vormt van de samenwerking EG/EU met Noorwegen en IJsland en dit artikel niet van toepassing is op Zwitserland, stellen de meeste lidstaten (waaronder Nederland) zich op het standpunt dat er twee separate overeenkomsten dienen te worden gesloten. Het resultaat van de onderhandelingen tussen de EG/EU en Zwitserland zal vervolgens als basis dienen voor het akkoord dat tussen Noorwegen en IJsland met Zwitserland tot stand moet komen.

¹ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisneming aan de Kamer voorgelegd en ter vertrouwelijke inzage, alleen voor de leden, gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

² Protocol tot opneming van het Schengen-acquis in het kader van de Europese Unie (zie onder meer artikel 6).

– Besluit van de Raad om onderhandelingen met Zwitserland aan te gaan met het oog op associatie van dit land bij de toepassing van «Dublin en het Eurodac acquis» en de verdere ontwikkeling hiervan

Dit punt betreft het onderhandelingsmandaat voor de Europese Commissie wat betreft de toetreding van Zwitserland tot de Overeenkomst van Dublin en Eurodac.

Bij bespreking van dit onderwerp in andere gremia kon het merendeel van de lidstaten zich vinden in de gekozen praktische benadering, waarbij de Commissie mag onderhandelen over deelname van Zwitserland aan de toekomstige verordening die de Overeenkomst van Dublin op zal volgen. De Commissie heeft geen mandaat om te onderhandelen over deelname van Zwitserland aan de huidige Overeenkomst van Dublin, en mag de onderhandelingen dus pas afsluiten nadat de ontwerp-verordening ter opvolging van de Overeenkomst van Dublin is aangenomen. Ook Nederland kan instemmen met de gekozen strekking van het onderhandelingsmandaat.

De onderhandelingen over Zwitserse toetreding tot Eurodac zijn onlosmakelijk verbonden met de onderhandelingen over toetreding tot het Dublin-systeem. De toepassing van Eurodac zal effectiever worden wanneer zoveel mogelijk landen zijn aangesloten bij het Eurodacsysteem. Dit geldt ook voor landen die niet tot de EU behoren. Vanuit dat oogpunt is het wenselijk dat Zwitserland kan aansluiten bij het Eurodacsysteem. Echter omdat het Eurodacsysteem uitvoering geeft aan het Overeenkomst van Dublin en in de toekomst uitvoering zal geven aan de Verordening, is het wenselijk dat Zwitserland hier aan deelneemt, zonder enige beperkingen of uitzonderingsgronden die kunnen leiden tot uitzonderingen bij de toepassing van het Eurodacsysteem. Nederland stelt zich op het standpunt dat de deelneming van Zwitserland aan het Eurodacsysteem afhankelijk moet zijn van de uitkomsten van de onderhandelingen over Zwitserse deelname aan de toekomstige Verordening.

3. Wijziging van de leden 1 en 7 van artikel 40 van de Uitvoeringsovereenkomst bij het Akkoord van Schengen (SUO)

document:	7925/02 ENFOPOL 50 COPEN 27 COMIX	(En)
	264	
verbindendheid:	verbindend	
aard van het besluit:	besluit tot wijziging van artikel 40 eerste en zevende lid artikel 40 van de SUO	

Aan de Raad wordt voorgelegd een voorstel tot wijziging van artikel 40 lid 1 en 7 van de Schengen-Uitvoeringsovereenkomst (SUO). Bij de opsporingsdiensten van de lidstaten bestaat een grote behoefte de bevoegdheden en mogelijkheden voor grensoverschrijdende observatie (artikel 40 Schengen Uitvoeringsovereenkomst) uit te breiden met: 1. de groep te observeren personen (lid 1) 2. de lijst delicten waarvoor de zogenaamde spoedobservatie is toegestaan (lid 7)

Op voorstel van o.m. Nederland is de redactie van het aangepaste artikel 40 lid 1 SUO zoveel mogelijk afgestemd met het gestelde in artikel 17 lid 1 van het op 8 november 2001 getekende Tweede Aanvullende Protocol van het Europees Rechtshulpverdrag van de Raad van Europa¹. De uitbreiding van de lijst delicten (Art 40 (7) SUO) betreft zware gevallen van fraude, mensensmokkel, witwassen, illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen, deelneming aan een criminele organisatie in de zin van Gemeenschappelijk Optreden 98/733 van 21 december 1998 en

¹ Trb. 2000, 30.

terroristische misdaden en steun aan een terroristische organisatie, in de zin van het kaderbesluit inzake terrorismebestrijding.
Nederland kan instemmen met het voorliggende ontwerp-besluit tot wijziging van genoemd artikel van de Uitvoeringsovereenkomst van Schengen.

4. Conclusie van de Raad inzake de toepassing van het Schengen-acquis door Frankrijk

document: 8902/02 SCH-EVAL 15 COMIX 317 (En)¹
verbindendheid: niet-verbindend
aard van het besluit: conclusies van de Raad

Aan de Raad worden de conclusies voorgelegd van de evaluatie die dit halfjaar heeft plaatsgevonden van de toepassing door Frankrijk van het Schengen-acquis. De evaluatie die zich in het bijzonder concentreert op de onderdelen: buitengrenscontrole, visa, politieke samenwerking, SIS en gegevensbescherming, werd middels het afleggen van bezoeken door verschillende bezoekcommissies op locatie uitgevoerd. Aan deze bezoeken werd door Nederland deelgenomen. De uitkomsten van deze evaluatie zijn voor Frankrijk niet onverdeeld positief te noemen. Er werden grote gebreken geconstateerd ten aanzien van de controle van de verschillende (land-, zee-, lucht-)grenzen. De oorzaken zijn gelegen in onder meer gebrek aan voldoende (gekwaliceerd) personeel en technische hulpmiddelen, alsmede een slechte onderlinge samenwerking tussen de verschillende diensten die in Frankrijk belast zijn met de grensbewaking (politie, «gendarmeerie», douane). In de voorliggende conclusies doet de Raad een beroep op Frankrijk om – mede in het licht van de verbetering van de eigen binnenlandse veiligheid en ook die van de partners – zo spoedig mogelijk actie te nemen ter oplossing van de geconstateerde gebreken. Geconstateerd wordt dat Frankrijk inmiddels al enkele maatregelen heeft genomen en dat er thans een Actieplan wordt opgesteld ter uitvoering van de aanbevelingen die door de groep Schengen-evaluatie worden gedaan. De Raad verzoekt Frankrijk om over de resultaten van de uitvoering van het Actieplan binnen zes maanden een verslag uit te brengen. Indien in het kader van de evaluatie van de toepassing van het Schengen-acquis het noodzakelijk wordt geacht, kan de Raad voorts overwegen om nog een vervolgininspectie) bezoek aan Frankrijk te brengen. Dit bezoek zou dan een beperkt karakter moeten hebben.

Nederland kan met de voorliggende conclusies instemmen. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat tijdens het komende Deense voorzitterschap er een evaluatie van de toepassing van het Schengen-acquis in de Benelux-landen (waar onder Nederland) zal plaatsvinden. De voorbereidingen voor deze evaluatie zijn inmiddels onder Spaans voorzitterschap gestart.

5. Mededeling van de Commissie inzake geïntegreerd beheer van de buitengrenzen

document: zie agendapunt 19 van deze Raad
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t.

Onder dit agendapunt worden Noorwegen en IJsland geïnformeerd over het resultaat van de besprekingen onder punt 19 van de JBZ-Raad.

¹ Dit document wordt ter vertrouwelijke kennisgeving aan de Kamer voorgelegd en ter vertrouwelijke inzage, alleen voor de leden, gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

6. Richtsnoeren voor de invoering van een gemeenschappelijk systeem voor de uitwisseling van gegevens over visa

document: zie agendapunt 18 van deze Raad
verbindendheid: n.v.t.
aard van het besluit: n.v.t.

Onder dit agendapunt worden Noorwegen en IJsland geïnformeerd over het resultaat van de besprekingen onder punt 18 van de JBZ-Raad.

7. Ontwerp-conclusies van de Raad inzake de nieuwe eisen waaraan het SIS moet voldoen

document: 8925/1/02 SIS 31 REV 1 (En)
verbindendheid: niet-verbindend
aard van het besluit: conclusies van de Raad

In het kader van de technische vernieuwing van het SIS, het SIS II project, zijn voorstellen gedaan om de functies van het SIS alsmede om de instanties die toegang hebben tot het SIS aan te passen of uit te breiden. Achtergrond hiervan zijn de maatschappelijke veranderingen sinds 1990 en in het bijzonder de gebeurtenissen van 11 september 2001. Een aantal van deze voorstellen kan apart van SIS II reeds geïmplementeerd worden in het huidige SIS. De voorstellen in dit document betreffen een nadere bewerking van de voorstellen die in december 2001 aan de Raad zijn voorgelegd.

In het document wordt de Raad verzocht in te stemmen met zes conclusies.

Ten eerste dient SIS II een drietal nieuwe functies te bevatten, terwijl de tweede conclusie ondermeer aangeeft dat de SIS/SIRENE groep de procedure in het SIRENE Handboek inzake artikel 99, derde lid van de Uitvoeringsovereenkomst bij het Akkoord van Schengen(SUO) zal wijzigen (toegang van veiligheidsdiensten tot het SIS). De derde conclusie wijst er op dat er geen wijziging komt inzake de regeling van de geldigheidsduur van signaleringen en de vierde betreft de voortgang inzake een wettelijke regeling betreffende de toegang van voertuigregistratiediensten. De vijfde conclusie betreft een aantal voorstellen, die in het huidige systeem geïmplementeerd kunnen worden, na consensus van de deskundigen. De zesde betreft voorstellen die pas geïmplementeerd kunnen worden in SIS II.

Tenslotte wordt nog benadrukt dat de Gemeenschappelijke Controle Autoriteit (GCA) betrokken zal worden bij alle voorstellen om te verzekeren dat de benodigde maatregelen genomen zijn inzake gegevensbescherming. Het document wordt thans nog in de Raadswerkgroep besproken. Nederland kan in het algemeen met het voorliggende voorstel instemmen.